

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200139
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8615200139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého Kristiána X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, dieťa rodičov matky S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, XXX XX N. a otca Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom obec H. toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody N., o znížení výživného, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2P/1/2015-26 zo dňa 13.05.2015 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že návrh na zníženie výživného zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na maloletého H. X., nar. XX.XX.XXXX na sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené neplnoleté dieťa. Návrh odôvodnil tým, že nemá finančné prostriedky, aby platil výživné, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa návrhu čiastočne vyhovel a znížil výživné na sumu 50 eur mesačne počnúc od 01.11.2014. Rozhodnutie odôvodnil tým, že rodičia maloletého H. X. sú manželia, avšak nežijú v spoločnej domácnosti. V súčasnej dobe je otec vo výkone trestu odňatia slobody. Matka podala dňa 29.12.2014 návrh na rozvod manželstva, ktorý sa vedie na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3P 40/2014. Rozsudkom Okresného súdu Svidník 2P 36/2010 zo dňa 27.10.2010 bol maloletý H. X. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 300 eur mesačne počnúc od 07.10.2010. V čase rozhodovania otec maloletého podnikal a jeho priemerný čistý mesačný príjem bol okolo 990 eur mesačne. Matka pracovala a jej príjem predstavoval sumu 750 eur mesačne. Ďalšie vyživovacie povinnosti rodičia maloletého nemali. Otec maloletého vykonáva trest odňatia slobody od 20.02.2014, predpokladaný koniec trestu je dňa 27.12.2017. Do pracovnej činnosti nie je zaradený, nedostáva pracovnú odmenu, z ktorej by mu bolo možné vykonávať zrážky. Otec je vo výkone trestu odňatia slobody pre trestný čin úverového podvodu. Súd prvého stupňa uzavrel, že otec maloletého je vo výkone trestu odňatia slobody, kde nie je pracovne zaradený. V čase určenia výživného podnikal, teda zmenili sa pomery na jeho strane, avšak súd poukázal na skutočnosť, že vlastne sám navrhovateľ svojim konaním zapríčinil, že bol odsúdený, a tak sa pripravil o pravidelný príjem. Z tohto dôvodu neakceptoval jeho návrh na výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené neplnoleté dieťa a určil výživné vo výške 50 eur mesačne.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka. Poukázala na skutočnosť uvedenú v odôvodnení rozsudku, že otec maloletého nie je zaradený do pracovnej činnosti. Z uvedeného, podľa matky vyplýva, že otec napriek tomu, že mal možnosť si z pracovnej činnosti zvýšiť

svoj príjem, zámerne nepracuje, aby príjem, ktorý by mohol dosiahnuť, nebol vzatý do úvahy pri posudzovaní výšky výživného. Podľa názoru matky súd nedostatočne vyhodnotil jeho správanie ako vyhýbanie sa pracovať, a teda nerozhodol v súlade s § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Súd si mal od príslušného ústavu zadovážiť dôkaz o tom, aká suma mesačne a odkiaľ prichádza na účet navrhovateľa odsúdeného. Je zrejmé, že určitý príjem na osobné potreby musí mať. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie nové prejednanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, avšak vyvodil z neho nesprávne právne závery. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že pomery otca sa zmenili po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody, pričom otec bol odsúdený pre úmyselný trestný čin úverového podvodu, ako to vyplýva z jeho výpovede. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. V danom prípade v čase predchádzajúceho určovania výživného bol otec podnikateľom s príjmom cca 990 eur mesačne. Otec bol neskôr odsúdený za úmyselný trestný čin úverového podvodu. Odsúdenie za úmyselný trestný čin a z toho vyplývajúce zníženie príjmu rodiča je potrebné považovať za vzdanie sa zárobku bez dôležitého dôvodu. Pri spáchaní úmyselného trestného činu si otec musel byť plne vedomý toho, že sa dopúšťa trestného činu, a teda existuje možnosť zníženia jeho príjmu v prípade, že za tento trestný čin bude odsúdený. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto správanie otca nemôže byť dôvodom na zníženie výživného. Opačný záver by viedol k absurdným záverom - povinný rodič by sa mohol „zbaviť“ svojej vyživovacej povinnosti spáchaním trestného činu napr. aj proti dieťaťu samotnému. Zníženie príjmu vyplývajúce z odsúdenia za úmyselný trestný čin nie je možné vykladať na ťarchu maloletého dieťaťa, voči ktorému má odsúdená osoba vyživovaciu povinnosť, práve naopak, je potrebné uprednostniť právo maloletého dieťaťa na výživu (k obdobnému záveru pri obdobnej právnej úprave dospel pri Ústavný súd ČR v rozhodnutí v náleze IV. ÚS 1181/07 zo dňa 6.2.2008). Otec ako dôvod na zníženie výživného neuvádza žiadnu inú skutočnosť, a žiadna iná skutočnosť, ktorá by mohla mať za následok zníženie výživného, ani počas konania nebola zistená. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa postupom podľa § 220 OSP zmenil tak, že návrh na zníženie výživného zamietol.

O trovách celého konania (keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený) rozhodol odvolací súd v súlade s § 224 ods. 2 O.s.p.. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.